28/12/2019

Στα δύσκολα χρόνια δημιουργείται μία αδελφωσύνη πολύ δυνατή

/ Ορθόδοξες Προβολές

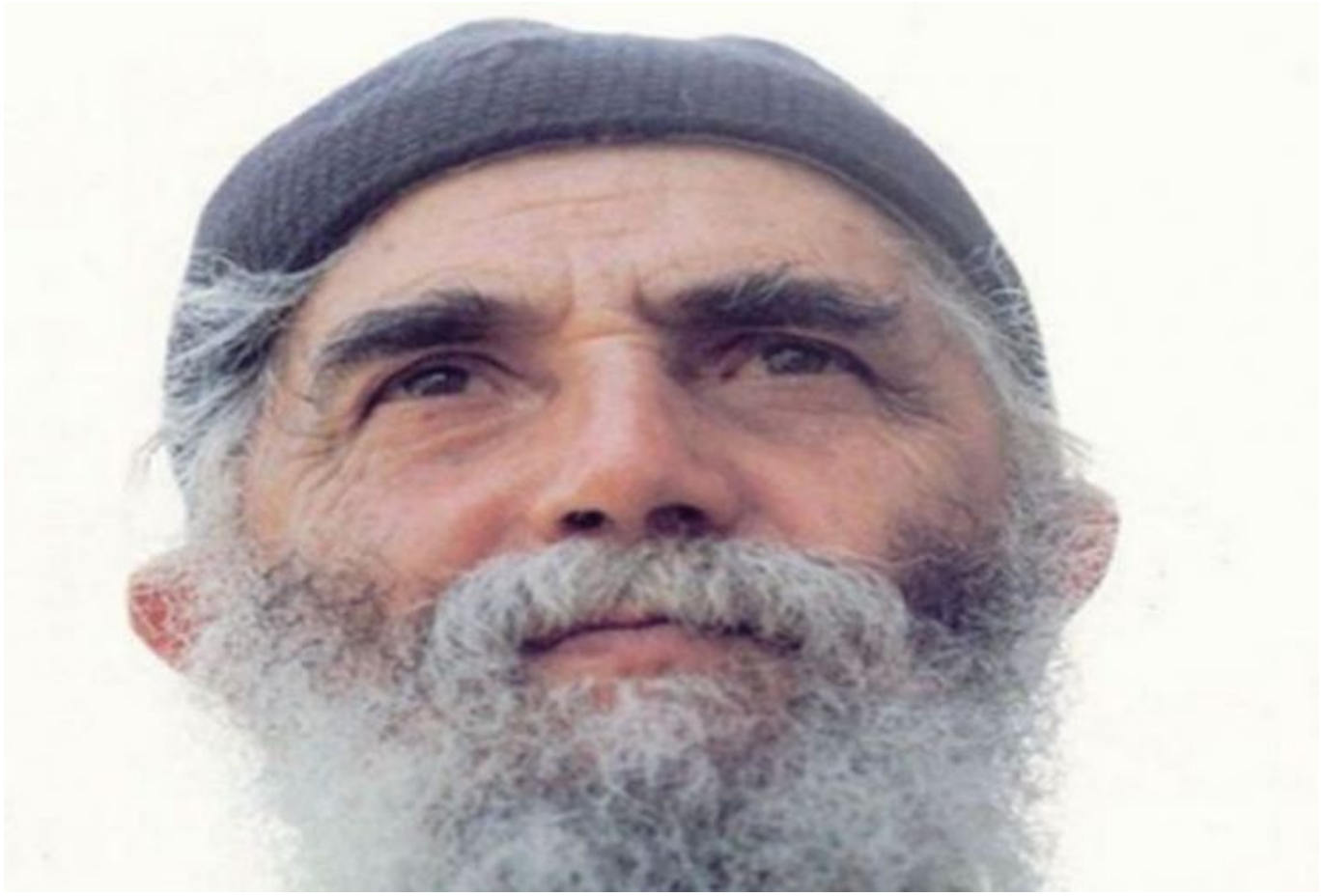

Στίς μέρες μας καί νά μήν θέλουν νά δεθοῦν οἱ πνευματικοί ἄνθρωποι, θά τούς ἀναγκάση ὁ διάβολος νά δεθοῦν. Ὁ διάβολος μέ τήν πολλή του κακία κάνει τό μεγαλύτερο καλό σήμερα στόν κόσμο. Γιατί ἄς ποῦμε ἕνας πατέρας πού εἶναι πιστός καί θέλει λ.χ. νά κάνη φροντιστήριο στά παιδιά του, θά εἶναι ἀναγκασμένος νά βρῆ ἕναν καλό καί πιστό δάσκαλο γιά νά βάλη στό σπίτι του.

Ἕνας δάσκαλος πάλι πού εἶναι πιστός καί θέλει νά κάνη φροντιστήριο σέ παιδιά, γιατί δέν διορίσθηκε ἀκόμη, θά ζητᾶ νά βρῆ μία οἰκογένεια καλή γιά νά νοιώθη ἀσφάλεια. Ἤ ἕνας τεχνίτης πού ζεῖ πνευματικά εἴτε ἐλαιοχρωματιστής εἶναι, εἴτε ἠλεκτρολόγος κ.λπ., θά ψάχνη νά βρῆ νά δουλέψη σέ μία καλή οἰκογένεια, ὥστε νά νοιώθη ἄνετα, γιατί σ᾽ ἕνα κοσμικό σπίτι θά βρίσκη τόν μπελά του. Ἕνας χριστιανός νοικοκύρης πάλι, θά ψάχνη νά βάλη στό σπίτι του ἕναν καλό τεχνίτη

πού νά εἶναι καί πιστός ἄνθρωπος. Ἔτσι θά ψάχνη καί ὁ ἕνας καί ὁ ἄλλος νά βρῆ ἕναν πνευματικό ἄνθρωπο γιά νά μπορῆ νά συνεργασθῆ. Σιγά-σιγά, λοιπόν, θά γνωρισθοῦν μεταξύ τους οἱ πνευματικοί ἄνθρωποι ἀπό ὅλα τά ἐπαγγέλματα καί ἀπό ὅλες τίς ἐπιστῆμες.

Τελικά ὁ διάβολος μέ τήν κακία του, χωρίς νά τό θέλη, κάνει καλό: χωρίζει τά πρόβατα ἀπό τά γίδια. Θά χωρίσουν, λοιπόν, τά πρόβατα ἀπό τά γίδια καί θά ζοῦν ὡς «μία ποίμνη, εἷς ποιμήν». Καί βλέπεις, ἄλλοτε στά χωριά εἶχαν τσομπάνο καί ὁ κάθε χωρικός ἔδινε τά πρόβατα ἤ τά γίδια πού εἶχε, ἄλλος πέντε, ἄλλος δέκα καί βοσκοῦσαν πρόβατα καί γίδια μαζί, γιατά γίδια τότε ἦταν φρόνιμα καί δέν χτυποῦσαν μέ τά κέρατα τά πρόβατα. Τώρα τά γίδια ἀγρίεψαν καί χτυποῦν ἄσχημα τά πρόβατα τοῦ Χριστοῦ. Τά πρόβατα πάλι, ψάχνουν καλό βοσκό καί κοπάδι μόνον ἀπό πρόβατα. Γιατί ἔτσι πού ἔγινε ὁ κόσμος, εἶναι μόνο γιά ὅσους ζοῦν στήν ἁμαρτία. Γι᾽ αὐτό θά χωρίζωνται οἱ ἄνθρωποι καί θά ξεχωρίσουν τά πρόβατα ἀπό τά ἐρίφια. Ὅσοι θά θέλουν νά ζήσουν πνευματική ζωή, σιγά-σιγά δέν θά μποροῦν νά ζήσουν μέσα σ᾽ αὐτόν τόν κόσμο· θά ψάχνουν νά βροῦν τούς ὁμοίους τους, ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ, νά βροῦν Πνευματικό καί θά ἀπομακρυνθοῦν ἀκόμη περισσότερο ἀπό τήν ἁμαρτία. Καί αὐτό τό καλό τό κάνει τώρα ὁ διάβολος μέ τήν κακία του, χωρίς νά τό θέλη.

Ἔτσι βλέπουμε ὄχι μόνο στίς πόλεις καί στά χωριά, ἄλλους νά τρέχουν στά νταούλια, στά μπουζούκια κ.λπ., νά ζοῦν ἀδιάφορα καί ἄλλους νά τρέχουν στίς ἀγρυπνίες, στίς Παρακλήσεις, στίς πνευματικές συγκεντρώσεις καί οἱ ἄνθρωποι αὐτοί νά εἶναι δεμένοι μεταξύ τους. Στά δύσκολα χρόνια δημιουργεῖται μία ἀδελφωσύνη πολύ δυνατή. Στόν πόλεμο δύο χρόνια ζήσαμε μαζί οἱ στρατιῶτες στήν διλοχία καί ἤμασταν περισσότερο δεμένοι καί ἀπό ἀδέλφια, ἐπειδή ζήσαμε ὅλοι μαζί στίς δυσκολίες, τούς κινδύνους. Ἤμασταν τόσο συνδεδεμένοι πού ἔλεγε ὁ ἕνας τόν ἄλλον «ἀδελφό». Ἦταν κοσμικοί ἄνθρωποι, μέ κοσμικά φρονήματα καί ὅμως δέν ἤθελε νά χωρισθῆ ὁ ἕνας ἀπό τόν ἄλλον.

Οὔτε Εὐαγγέλιο εἶχαν διαβάσει, οὔτε πνευματικά βιβλία. Εἶχαν τήν ἁπλή κοσμική μόρφωση, μέ τήν καλή ἔννοια, ἀλλά εἶχαν τό μεγαλύτερο ἀπό ὅλα, τήν ἀγάπη, τήν ἀδελφωσύνη. Τώρα τελευταῖα πέθανε ἕνας συστρατιώτης μας καί μαζεύτηκαν στήν κηδεία του οἱ ἄλλοι ἀπό ὅλα τά μέρη. Ἦρθε καί ἐδῶ πρό ἡμερῶν ἕνας συστρατιώτης μου νά μέ δῆ. Πῶς μέ ἀγκάλιασε! Δέν μποροῦσα νά βγῶ ἀπό τά χέρια του »Τώρα πολεμᾶμε μέ τόν διάβολο. Γι᾽ αὐτό κοιτᾶξτε νά ἀδελφωθῆτε πιό πολύ. Ἔτσι θά συμβαδίσουμε ὅλοι μαζί στόν δρόμο πού χαράξαμε, στό ἀπότομο μονοπάτι τῆς ἀνηφόρας γιά τόν γλυκύ Γολγοθᾶ». (Λόγοι, τόμ. Β΄).

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ε.ΡΩ. ΤΕΥΧΟΣ 31 – ΠΗΓΗ: ΕΝΩΜΕΝΗ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗ